

יום ב', כ"ה באלול תשס"ג (22 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אתמול, **כ"ד באלול**, לפני בדיוק 70 שנה, בשנת תרצ"ג (1933-5693), יום פטירתו של **ר' ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל ה"חפץ חיים"**, מגדולי הדור במזרח אירופה (1838-1933). כשאחר מלחמת העולם ה-I חידשו אומות העולם את הרדיפות נגד ישראל, היה **החפץ חיים** בשיחותיו מזהיר את תלמידיו: המדרש מספר, שכשפרעה גזר **"ותבן לא יינתן להם"** [שמות ה' 18] היו הגויים מגרשים ומכים ליהודי שבא לבקש קש מהם. גלוי וידוע היה לפני הקב"ה שעתיד הוא להטביע את מצרים בים-סוף. ובכדי שלא יוכלו המצרים לטעון, 'לא בנו האשמה', 'לא אנו אחראים לרציחות והרדיפות', היה מהצורך שיתגלה פניהם בגלוי, כי לכל מצרים יד וחלק ברדיפת ישראל.

לא רחוק היום, היה החפץ חיים אומר, שאומות העולם יועמדו לדין על רודפם את ישראל. אז ינסו להצטדק כי האשמה בשלטונות, ולא בם. לכן – נתן עכשיו לאומות העולם שלטון עצמאי דמוקראטי. כל אחד יכול לבחור את השלטונות כרצונו, וממילא מוטלת האחריות על שכם העם כולו. ובמה יצטדקו בבא יום דינם?

ימים של סיום, ימים של התחלה...

אתמול למדנו מדברים על אודות האות האחרונה של ה-א"ב, האות **ת**. אך, כשם שבשמחת **תורה** אין אנו רק משלימים את קריאת התורה של השנה החולפת אלא גם מתחילים מחזור קריאה חדש, כן השבוע האחרון של השנה אינו מהווה רק סוף דרך אלא גם תחילתה, כי... **הרי, היום, כ"ה באלול, לדעתו של ר' אליעזר** [שאנו הולכים אחריו בכל חשבון המולדות והתקופות] – **הוא יום שבו נברא העולם** – לפני **5764 שנה**, ואותו יום נבראו שמים וארץ: **"בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ. והארץ היתה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום, ורוח אלוקים מרחפת על-פני המים. ויאמר אלוקים יהי אור ויהי אור. וירא אלוקים את האור כי טוב, ויבדל אלוקים בין האור ובין החושך. ויקרא אלוקים לאור יום ולחושך קרא לילה, ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד."**

היום הזה היה ששה ימים קודם שנברא האדם, ויום שנברא האדם ראש השנה היה [בראשית' – אותיות "א' בתשרי"]. הרי יום ראשון למעשי בראשית – **כ"ה באלול** היה. יש נוהגים לקרוא בין תאריך זה לבין ראש השנה כל יום את הפסוקים המתארים את בריאת אותו היום שבבראשית, כפי שרשמנו לעיל.

לקראת ראש השנה...

מתחילת ראש חודש אלול, עושה כל יהודי את חשבון הנפש השנתי שלו. שיא התרוממות הרוח במחשבת האדם היא באותם ימים מראש השנה ועד אחרי יום הכיפורים. אלה הם "ימים נוראים", ימי "הרת עולם", ובהם **כל העולם כולו** עומד למשפט לפני הקב"ה, וכל היצורים עוברים לפניו כבני מרום. לימים אלה, משמעות נוספת בהם ישראל ממליכים את אביהם שבשמיים למלך מלכי המלכים על העולם כולו, ומצפים לשלטונו המוחלט, כשלטון של צדק ורחמים גם יחד. ומכאן, מתבקשת התפילה **"תן כבוד ה' לעמך, שמחה לארץך וששון לעיךך, וצמיחת קרן לדוד עבךך"** [מתוך העמידה לימים הנוראים] והכל מתוך "וישתחוּ

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"ה באלול תשס"ג (22 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפניך כל הברואים, ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם... וכל הרשעה כולה
כעשן תכלה. {ההמשך, בלי נדר, מחר...}

[במעגלי החיים]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל